

Старий вовк

Степан Руданський

Ізнемігся старий Вовк,
Ледве що плететься,
Аж з ягнятами Вівця
На полі пасеться.

Ото йде він до Вівці,
Став на задні п'яти,
Просить собі на обід
Їдного ягняти.

Та і каже, що: "Не дам,
Не мої ягнята,
А от онде тато їх,
Попроси у тата!"

Пішов Вовк до Барана,
Став його благати,
Щоби йому на обід
Ягня яке дати.

А той тільки вгору гоп!
Як тріснув рогами, -
Так старого й покотив
Догори ногами!

Підійнявся старий Вовк,
Ледве що плететься,
Аж дивиться: із лошам
Кобила пасеться.

Підійшов він і туди,
Став на задні п'яти,
Просить собі на обід
В Кобили лошати.

Та і каже, що: "Не дам!
Не моє лошатко,

А от, - каже, - на горі
Ходить його татко!"

Вовк до огиря іде,
Став його благати,
Щоби йому на обід
Лоша тее дати.

А той каже йому: "Стій!
Пораджуся мами".
Обернувся, як кресне
Вовка копитами!

Аж на гони старигань
Полетів до лиха,
Покотився разів п'ять,
Підійнявся стиха.

Іде далі старий Вовк,
Ледве що плететься,
Аж з пацятами Свиня
На горі пасеться.

Іде, бідний, і туди,
Став на задні п'яти,
Просить собі на обід
Їдного пацяти.

Та і каже, що: "Не дам,
Не мої пацята,
А он, - каже, - попроси,
Коли хочеш, тата".

Вовк іде до Кабана.
Став його благати,
Щоби йому на обід
Поросятко дати.

А той його примостив
Задом над скалою,
Та спереду як турнув

Вовка головою!

То так бідний старигань
З гори й покачався...
І лежав він та й лежав,
Далі обізвався:

"Отак, - каже, - коли хоч
Що-небудь робити,
То до батька не ходи
Поради просити!"
7 июля [1859].